

NIKKI

(JARNI)

SENIOR

1978

NÁVRATY

Odkrojilo jaro
patku čekání
s bochníku příchodu
a drolilo cestou
voňavou střidu
hladovým dnům

x

V olšině ráno
nedočkavě
ovrnklo slunce
prstem dovětví
Děkování stojí
u surčoní
poslouchá

x

Mašinfíra zívá
mašinka se kývá
jen tak si ta šina
a tam na plošině
osada si zpívá

Zase táhnou

Mám rád ten čas
když táhnou mraky
Od jihu k severu
Od západu k východu
a zase zpět
Mám rád ten čas
když táhnou ptáci
Od severu k jihu
a zase zpět
Mám rád ten čas
když podemnou
duní pražce
A já táhnu
Jako ti ptáci
Jako ty mraky
Tam a zase zpět
Jsem šťastnej
Že to nevezme
nikdo mrakům
Že to nevezme
nikdo ptákům
Že to nevezme
nikdo ani mně

Monolog úsvitu

Ztrhnu vdově
černý šat
Zamknu oči sově
ať jde spát
Krutý jsem nosi k tobě
však musím vše udělat
V krátké době
začnu kohoť kokrhat
Jsem špatný drah
spíše kat
Oť Ostrestruh
chce jít plát

Sněhová slza

Jasavec
ráno rozlil prstenec
Zrcadlo
na střípky se rozpadla
Rampouchové
klopou důlky nové
protože ty včerejší
Krasíka už nětěší
Jasavec
Večer spadne za kopec
a slza sněhová
úsměv si uchová
Do rána

Odmykání

Přijelo otvírání

Tiše

Bez váhání

Zachvělo se

od čekání

Šeptlo

Dej se

zmrtvýchvstání

Nemělo klíčů

k odmykání

A přec

odmykalo

k milování

Soverácku větru (na r. sloučenu)

Praskla ti s truna
či zlomila se pišťala
Severáčku
Nevýskáš
Netančíš s Meluzínou
Nehraješ na rampouchy
Neshazuješ trampům čepice
A oni nepodupávají
kolem ohně v rytmu
jak jím pískáš
Praskla ti struna
či zlomila se pišťala
Soveráčku

Když se probudí mlha

Tiś tich unce sem tam kapka
přinknutí k trávě upadne
Nezavlní
a jon tichý výdech
se mění v bílý opar
A slévá se v hutnost
V malířskou běl
Od tráv výš výš
co výdech
Až obejme i vršky stronů
Obejme i nás
A my si šáhnem
a přeznáme

Dar

Za nic neprodám
ticho a les
Peřinu bílou
A stopu laně
Ani rampouch
A potoční kovádlinu
Za nic neprodám
jasný třpyt
Oloupaný pomeranč
A vršání kroků
Ani smrzlou slinu
Jen to vše daruji
Daruji
Jaru

Od jara

Nejněžnější polibek
je od jara
Ne na rty
Ne na čelo
Do očí
Nejněžnější pohlazení
je od jara
Ne na vlasy
Ne na skráň
Do chrápu

N. syčení

Přišlo v noci
začlo tlouci
do říms
Do dlažby
A dalo do dražby
minulý čas
Žádné dávadlo
Tiše se přikradlo
do nás
Já i zbylí
co jsme to pili
Jaký kvas
A den hladový
hltal z nádoby
teplo zas

Určitě to bylo tak

Jako kluk
který touží
jsem si sáhl
v jedné louži
na hvězdu
A ona přiřkla mi
za opovážlivost
věčné hledání
a nespokojenost

Proč slzí pupeny

Z rána
šat bílý včerejší
je šedý cár
A hostův příchod
se slil s bubláním
na žulové dlaždě
Kamení
ve skořápce
ještě z ledu
laská
A vnucuje
v dalším běhu
nahotu
Z rána
svraštělé pupeny slzí
Snad po žízni

TÁŇÍ I

Na kámon
jak vrabčák hladový
usedlo táni
Jen tak ohlédl se
a přes slunce usívané
přeběhl úsměv

TÁŇÍ II

Pohládila přeco
čísí ruka
květy lodové
Vstokem v řeco
mrás puká
a nemá sílu na nové
Utíká
po kapce kapka
z rampouchového bedla
...
A kráčí
vstříc spáči

Bez zaklepání

Nikdo nevyslovil
kouzelnou větu
Poklade otevři se
A přec zem
Zem se oblékla
v šat posázený
kameny květů
Nikdo nic neřekl
Přišlo bez zaklepání
jako stálý host
Přišlo bez zaklepání
S paletou barev
S paprsky po kapsách
S lahvičkami vonavek

